

ÁMOS

ŠKOLNÍ ČASOPIS GYMNÁZIA TŘINEC

Únor 2024, 3. vydání školního roku 23/24

V tomto čísle:

Úvaha

Guinnessův rekord za nejtěžší
překonaný Guinnessův rekord

Rozhovor

Nahlédnutí do práce školního
psychologa

Tvorba studentů

Krátký flashback na Valentýna

Recenze

Zkrotili byste zlou ženu?

Zábava

Nová dávka hlášek a memes z
dílny naší školy

NÁŠ TIP

Rok české hudby

Co poslouchá paní Walachová když jede do práce, a co je to Rok české hudby, se dozvíte na stranách 4-5.

NÁŠ TÝM

aneb Kdo pro vás
vytvořil toto číslo

Alice Burdová, 5.A
Bety Szlaurová, 5.A
šéfredaktorky srdcem i duší

Michal Foff
učitelský dozor

Janča Balcárková, 3.E
grafička a tvůrkyně obálek

Sára Šimonová, 5.A
Mája Divišová, 4.A
Anna Kaletová, 1.A
špičkové ilustrátorky

Teri Twardziková, 3.E
rádce přes maturitní četbu

Šárka Labajová, 6.A
nadaná spisovatelka

Karin Ciencialová, 8.A
přebornice na kulturu

Růt Borská, 4.A
hudební expertka

Anna Maroszová, 1.C
nadšená reportérka

dále spolupracovali:

Vanes Gachová, 6.A
Nela Myslivcová, 4.D
Michal Horáček, 4.A
Jana Sikorová, 5.A

Obsah

Rozhovory

Rozhovor s novým školním psychologem 12-13

Reportáže a vzdělávací

Rok české hudby 4-5

O Guinnessově rekordu 14

Kulturní tipy 16

Tvorba studentů

Příběh: Ztracené hlasy 8-9

Básnička: Čarodějka 15

Recenze

Maturitní četba: Zkrocení zlé ženy 6-7

Zábava

Hlášky 9

Memes 10-11

Chceš se přidat?
Neváhej a napiš!

@CASOPIS.AMOS

Chceš nám něco sdělit?
Neváhej a napiš!

Milí a věrní čtenáři časopisu Ámos,

vítáme vás u prvního čísla tohoto roku. Doufáme, že jste si o jarních prázdninách dostatečně odpočinuli a jste nažhavení na nové úžasné články! Toto číslo je, jak jste si jistě dle úvodní stránky všimli, trošku hudebně naladěno – slavíme totiž rok české hudby. Co to vlastně znamená a pro které skladatele to platí? To vše a ještě víc se dozvíte

na stránkách 4-5! Milovníci poezie, krásnou tečkou za letošním Valentýnem se stala zamilovaná báseň „Čarodějka“. Pro maturanty, ale i všechny zvědavé čtenáře jsme si připravili další tip na maturitní četbu. Tentokrát zabrousíme do světa Shakespearovy komedie. Při listování určitě narazíte i na novou, velice zajímavou, k zamyšlení přivádějící, povídku. Tradičně nebude chybět ani rozhovor, který nám tentokrát poskytl nový školní psycholog. Doufáme,

že se s ním skrze něj aspoň trochu seznámíte. A pozor! Oproti minulému, o memes ochuzenému číslu, tu tentokrát pro vás máme zbrusu novou dávku! Jak memes, tak samozřejmě i hlášek. A čeká tam toho víc. Nerušeně tedy obraťte list a začtěte se do dalších stránek... Užívejte!

Vaše redaktorky Bety a Ali

TIMELINE

Aneb Co se bude dít v naší škole v následujících měsících?

28.2.

> Gymtristar

4.-8.3.

> Lyžařský kurz (nižší gymnázium)

19.3

> Studentská konference: Hra (vyšší gymnázium)

26.3.

> Studentská konference: Hra (nižší gymnázium)

28.3.-1.4

> Velikonoční prázdniny

2.-4.4.

> Písemné maturitní práce

12.-17.4.

> Přijímačky na střední školy

18.-19.4.

> Soustředění školního časopisu a školní televize

ROK ČESKÉ HUDBY

autor: Rút Borská
ilustrace: Mája Divišová

hudební okénko

Je tady první hudební okénko, kde se společně zaměříme na tento rok české hudby. Zeptali jsme se dvou studentů, Ludmily Kisialové a anonymní studentky z nižšího gymnázia, paní Walachové a pana školníka na tři hudební otázky. Jejich odpovědi vás mohou i překvapit. Přejeme příjemné čtení.

1. Co pro vás hudba znamená?

Anonymní studentka nižšího gymnázia (ANG) – Jistou formu odreagování a taky super výmluvu, když se mi nechtějí dělat věci do školy, tak sednu a hraju na klavír nebo jen tak poslouchám písničky.

Ludmila Kisialová (LK) – Odmala hraju na klavír a zpívám, takže se pro mě hudba stala nedílnou částí mého života. Asi byste mě nemohli najít bez sluchátek v uších.

Veronika Walachová (VW) – Hudba pro mě znamená chvilkový útěk z reality. Nejčastěji poslouchám hudbu v autě, vždy se naladím na nový den a čas strávený v autě s hudbou je pro mě každodenní chvilkou relaxu. Zároveň mám skladby, které se vážou k různým obdobím mého života, když je slyším, jako bych se na chvíli vrátila zpět v čase.

Pan školník (PŠ) – Relax, uvolnění.

2. Jaký žánr hudby máte nejraději?

ANG – Normálně poslouchám pop nebo rock, ale mám rada i klasickou hudbu a v poslední době ujíždím na lidovkách.

LK – Asi nejvíce pop, ale ráda si poslechnu cokoliv, co mi Spotify doporučí.

VW – Dalo by se říct, že poslouchám od všeho trochu, něco více, něco méně - hodně záleží na náladě.

PŠ – Spíš takový tvrdší rock.

3. Jakou písničku posloucháte v poslední době nejvíce?

ANG – Mám rada hodně písniček, ale v posledních pár měsících ujíždím na Kovbojově nářku. Je to i jednoduché na klavír, takže prostě jen tak sednu a hraju.

LK – Vybrat jen jednu je teda dost složité, ale asi bych řekla, že by to byla Sanctuary - Joji.

VW – Asi nedokážu říct, že mám vyloženě jednu písničku, kterou poslouchám, vždy pustím nějaký playlist a jen si užívám, že nemusím přemýšlet nad výběrem skladeb. Každopádně když se podívám na poslední přehranou položku, mám tam Used To Be Young od Miley Cyrus. :)

PŠ – Asi něco od AC/DC.

Rok české hudby

Rok 2024 je pro občany České republiky velmi důležitým rokem, co se týče hudby. Tento rok je totiž nazýván rokem české hudby, protože si připomínáme řadu výročí narození nebo úmrtí významných českých skladatelů a interpretů klasické i populární hudby. První rok české hudby se uskutečnil u nás před sto lety v roce 1924.

Bedřich Smetana

Bedřich Smetana byl jeden z nejvýznamnějších českých hudebních skladatelů. Ve světě byl však méně známý než třeba Antonín Dvořák. Letos slavíme 200 let výročí jeho narození a 140 let výročí jeho smrti. Zanechal významný odkaz v české hudbě. Jeho skladby měly pravý nádech a výraznost romantismu. Na konci života sice ohluchl, ale dál skládal svá neuvěřitelná mistrovská díla. Mezi jeho nejznámější skladby, které napsal, patří samozřejmě cyklus symfonických básní *Má vlast* a opera z venkovského prostředí *Prodaná nevěsta*.

Antonín Dvořák

Antonín Dvořák byl další český opravdu významný skladatel romantické hudby. Byl označován jako vůbec nejhranější český skladatel i ve světě, a proto jsou Dvořákova symfonická a koncertantní díla tradiční součástí repertoáru významných orchestrů po celém světě. Tento rok oslavíme jeho 120. výročí smrti. V jeho rodném domě v Nelahozevsi se dokonce k výročí chystá otevření nové expozice. K jeho nejznámějším skladbám můžeme zařadit operu *Rusalka* a také symfonický kvartet *Z Nového světa*.

Leoš Janáček

Leoš Janáček byl velmi uznávaným českým skladatelem jak v České republice, tak ve světě. Letos slavíme 170. výročí jeho narození. Jeho skladby byly psány velmi osobitým a originálním stylem. Jak velmi výborným byl skladatelem se ukázalo v jeho skvělých skladbách, jako byly například opery *Liška Bystrouška* nebo *Její pastorkyňa*. Měl však zálibu i v lidových skladbách, pocházejících z *Lašska* nebo *Slovácka*. Byl tak úspěšným skladatelem, že na jeho počest vznikla i Janáčkova konzervatoř v Ostravě v roce 1953.

ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY

Autor: William Shakespeare
 Literární druh: drama
 Počet stran: liší se vydání od vydání,
 většinou něco málo přes 100 stran
 Vydáno (originál): okolo roku 1590

autor a komiks: Terka Twardziková

Tato komedie v sobě obsahuje hned tři děje. Předehra nám odhalí vtipný kousek šlechtice, který se rozhodne napálit opilého chudáka. Přesvědčí ho, že je boháč a nechá mu zahrát hru „Zkrocení zlé ženy“.

Je to tedy hra ve hře, která nám odkrývá další dva příběhy, Kateřiny a Petruchia a Bianky a Lucenzia. Kateřina je s Biankou sestra a nemohou se lišit více. Zatímco Bianka díky své mírné a laskavé povaze má hned několik nápadníků, bouřlivá Kateřina nestojí ani o jednoho. Petruchio a Lucenzio, ač má každý z nich jiné důvody, usilují o lásku těchto sester.

Dílo je plné vtipných situací a slovních přestřelek, hlavně mezi Kateřinou a Petruchiem. Tam se projevuje síla této ženy, která se muži dokáže vyrovnat, a dokonce ho i předčit. Na druhou stranu je tu ta věc s „krocením“ Kateřiny, které se může zdát až extrémní a může některé čtenáře rozladit.

Já osobně však doporučuji uvědomit si, v jaké době dílo vyšlo a že je to pouze komedie. Takže si čtení hlavně užijte a zasmějte se!

lehký jazyk

složitý jazyk

vážné

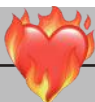
humor

klidné

akce

málo romantiky

hodně romantiky

Upozornění: Tabulku tvořím pouze podle mých zkušeností a toho, jak já osobně příběh vnímám; má sloužit pouze orientačně

Proč si knihu přečíst

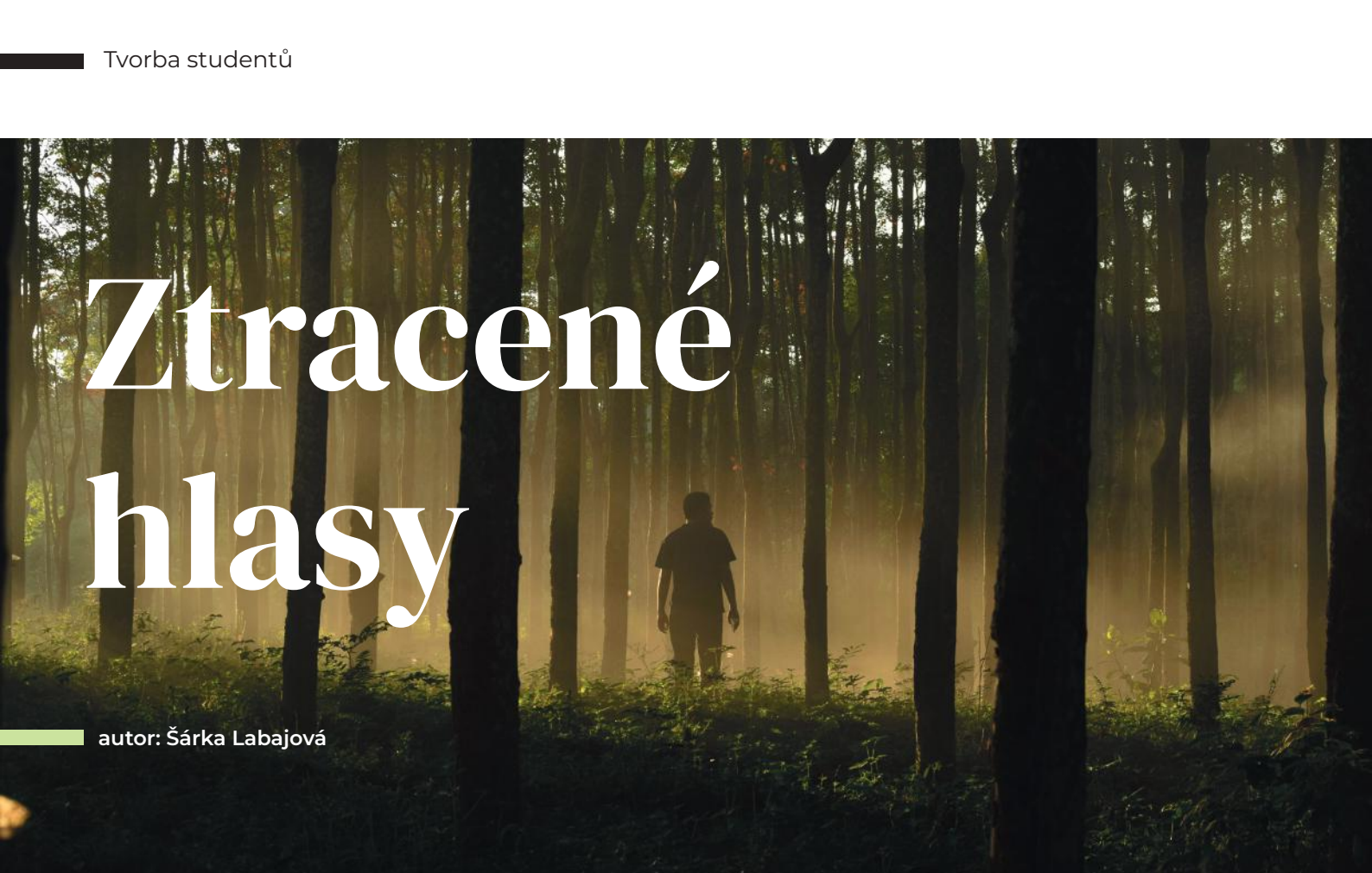
- Zasmějete se
- Zamilujete si postavy a sílu v jejich slovech
- ZÁPLETKA, až do konce nebudete vědět, jak se to všechno vyřeší

Malá rada na závěr: Pokud si někdy budete chtít přečíst jakékoli dílo od Shakespeare, sáhněte po překladu od Martina Hilského. Patří k nejlepším českým překladatelům tohoto autora.

Ztracené hlasy

autor: Šárka Labajová

Už roky jsem s nikým nemluvil. Často vzpomínám na ta léta, kdy jsem si neuvědomoval cenu svého hlasu. Smysl slov, který může pohladit po duši, ale také roztříštit srdce na milion kousků, které už nikdo nikdy nesloží do původního stavu. Byl jsem tehdy ještě dítě a dítě si přeci takové věci uvědomit ani nemůže. Dítě by takovéto věci vůbec nemělo zažít.

Kráčím známou pěšinou táhnoucí se kolem pole. Po pravé straně se pnou vysoké stromy lesa, který mi ve večerních hodinách nahání hrůzu. Jako by skrýval tajemství, která ještě nebyla objevena. Do tohoto lesa nikdo nechodí. Všichni věří dětským povídkám, že z lesa není cesty ven. Že v něm je něco, co vás chytí a už nepustí; omámí. Co když se ale někdo chce ztratit? Co když někdo chová ke světu takovou nenávist, že už nechce být jeho součástí?

Zpěv ptáků, ševlení větru, křupání listů pode mnou; zvuky, které provází mé kroky na cestě hlouběji do lesa. Najednou mi nepřipadá strašidelný. Připadá mi povědomý. Jako by čekal, než přijdu. Jako by mi chtěl něco ukázat. Pokračuji dál do hloubi lesa. Mé nohy mi však už nepřipadají lehké a svižné, ale těžké a pomalé. Začíná se mi točit hlava. Snažím se rozeběhnout, uniknout tomu pocitu. Padám. Studená země s promoklými listy, přitisknutými na mé tváři, se stává středem mého vnímání. Propadám černé nicotě bezesného spánku.

„Potřebuješ pomoci?“ Otevírám oči. Pomalu zaostřuji. Chlapec. Stojí přede mnou malý kluk s nataženou rukou. Jako by mě mohl zvednout. Na jeho kůži se lesknou sluneční paprsky. Jako by se třpytil. Rozhlédnu se. Stromy se také třpytí; jako kdyby všechno minulé, přítomné i budoucí pokryla lehká vrstva hvězdného prachu. „No tak, kluku!“ povídá tenkým hláskem. Otevírám ústa, ale žádný zvuk z nich nevychází. Snažím se mu naznačit, že ze mě nedostane ani hlásku. Že jsem ztratil svůj hlas už hodně dávno. Uklání hlavu na stranu. Zvědavě mě pozoruje. Nechápe. Je ještě dítě. Ani já jsem takovéto věci nechápal.

On se mě však ptá: „Nemůžeš mluvit?“ Dívám se na něj s překvapením. Kývám hlavou na znamení souhlasu. Směje se. Na tváři se mu vytvoří dólíčky. Také jsem takové míval. „To je přeci směšné!“ povídá, „Každý může povídat, i když ztratil svůj hlas. Copak se lidé vyjadřují jen slovy?“ Pomalu se zvedám, ale nespouštím z něj oči. Pozoruji ho s nepochopením. Zřejmě si mého výrazu všiml, a tak dodává: „Co takhle činy a skutky? Tvář a výrazy? Nálada a pocity? Copak tím vším člověk nemluví? Člověk mluví tím, že je.“ Dává se do chůze. Jdu za ním. Je jako slunce. Jako duše, která už zažila svá trápení a nyní si jen užívá každé maličkosti. Otáčí hlavu směrem ke mně. „Přišel jsem tě navštívit, abych s tebou prohodil pár slov,“ vysvětluje, „No tak, mluv se mnou.“ V jeho očích se leskne vstřícnost. Oči-brány do duše. Jsou mi povědomé.

Rozdělují rty a odemykám bránu tisícům nevyřčených slov. Vychází ze mě však jen: „Kdo jsi?“ Pouze dvě slova, šest písmen stačí k tomu, aby se doba, která měla být už dávno zapomenuta, znovu vrátila. Doba předtím. Doba před vteřinou, která mi vzala nenáviděného otce, milující matku i můj vlastní hlas. Láska mívá své oběti. „Kdo jsem?“

Najednou se dívám do zrcadla. Už přede mnou nestojí malý chlapec. Vidím sám sebe. Můj odraz se však dává do řeči: „Kdo jsi ty?“ ptá se, „já jsem to, co jsi ty, ale přece jsme odlišní.“ „Jak to myslíš?“ ptám se ho. „Jak jsi ztratil svůj hlas?“ táže se mě na oplátku. „Narodil jsem se němý,“ odpovídám mu. „Lež!“ konfrontuje mě, „Copak jsi mě neposlouchal? Jsme v jádru stejní. Mně lhát nemůžeš.“ Těžce se mi dýchá. Je složité přiznat pravdu nejen ostatním, ale i sám sobě. Zhluboka se nadechuji a začínám vysvětlovat: „Láska má své oběti. Matka milovala otce až příliš na to, aby ho dokázala opustit. Dokud nebylo pozdě. On byl znovu opilý. Vzal tašku s věcmi a dovlekl nás do auta. Ani se nepřipoutal. Poslední, co si pamatuji, je strašlivá rána a matčina poslední slova útěchy.“

„Je v pořádku se bát. Cítit vztek,“ ozývá se po chvíli, „já jsem to také cítil. Mě však úplně pohltit. Vybral jsem si život ve lži a nenávisti. Ztratil jsem svůj hlas.“ Na chvíli přestává mluvit. Zdá se, že hledá správná slova. „Lidé však nejsou skála. Nejsme přibiti k jednomu místu. Můžeme se měnit a růst a vybírat si,“ našel je.

Osoba přede mnou se začíná rozplývat. Částičky hvězdného prachu poletují všude kolem. Mizí, protože již splnila svůj úkol. „Kdo jsi!“ volám ještě zoufale. „Copak ty to nechápeš?“ odpovídá, „Já jsem ty, tvá duše, kterou však pohltit strach, lži a nenávist. Můj konec není pěkný. Rozhodni se jinak než kdysi já. Prosím. Najdi svůj hlas. Udělej to pro nás oba.“ Rozplývá se jako sen.

Otevírám oči. Prohrátá země se zlatavými listy, přitisknutými na mé tváři, se stává středem mého vnímání. Rozhlížím se kolem. Vysoké stromy se mi pnou nad hlavou a svými lístky odráží sluneční paprsky. Třpytí se. Šel jsem do lesa, abych se ztratil, ale možná, jsem se právě našel.

Učitel: Když vám někdo řekne, že jste tlustí, tak řekněte, že nejste tlustí, jen máte velkou hybnost.

Učitel: Očekávejte, že všichni dostanete čtverky, pětky... A tím vás chci motivovat!

Žák: Pane učiteli, kde jsou všechny kádinky?

Učitel: Kolegyně je snědla.

Učitelka: Vyzdít? Jak se říká tomu, když někoho zazdřeného chcete zase odezdít?

Učitelka: Všichni z vyučujících padli za- ne za vlast, ale padli.

Učitel: *hledá na monitoru počítače myš*

Učitel: Kde je ta krysa?

Učitel: A teď dosadíme vzdálenost přímky HA, takže máme $|HA|^2$. Haha, chápete?

Učitelka: Další pud je rozmnožování. To prosím vás nedělejte... Návčik je povolen.

“HLÁŠKY”

kolektiv autorů

Učitel: Odlož tu svačinku, nebo umřeš!

Učitel: Jsou kytičky, které rozkvetou a chcípnu. To jsou smutné kytičky.

Učitel: One second he's composing and the second he's decomposing.

Učitelka: Tell me, are you so cold that you need to wear a jacket in class?

Žák: Yes.

Učitelka: Well, I thought you were hot, but if you're cold, that's okay.

MEMES

kolektiv autorů

zvoní a žáci se zvednou

Učitelé:

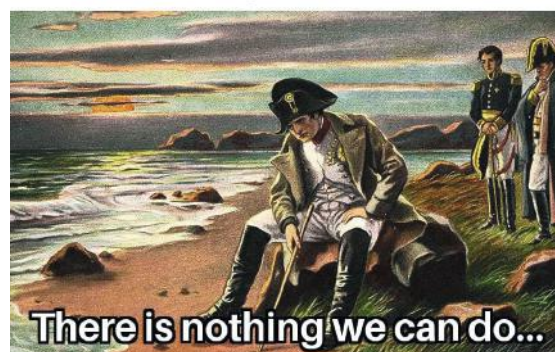
Když přijdeš na
písemku ze španělštiny

Me looking for my braincells

Když učitelka vyhlásí
přepadovku a ty jsi si
nestihl vyrobit tahák

Učitelé plánující
další hned na
příští týden

Konec čtvrtletky

Přidáním
úkolů se
nezlepší
mentální
stav žáků

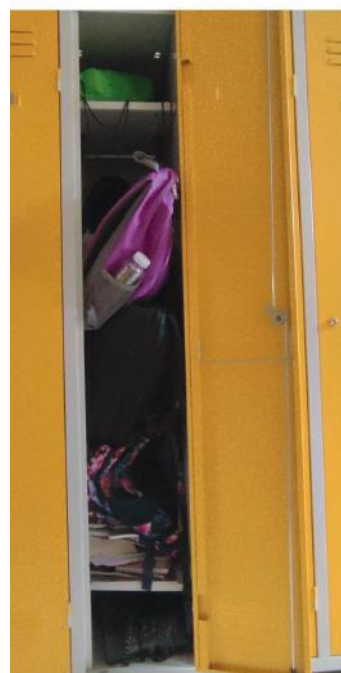

Když Navrátek měří napětí
bramborové baterie

On:

Skříňka průměrného studenta:

Rozhovor s novým školním psychologem

autor: Anna Maroszová
ilustrace: Sára Šimonová

Milí čtenáři, jistě víte, že má naše škola nového školního psychologa Lukáše Szlaura. Jako časopis jsme mu položili pár otázek. Doufáme, že tímto rozhovorem se s ním trochu seznámíte a zjistíte, kdo to vlastně je...

1. Můžete nám povědět něco málo o sobě a říct, jak jste se dostal k pozici školního psychologa?

Něco o sobě... hned taková těžká otázka na úvod? Vy mi teda dáváte :). Říct něco o sobě, aby to bylo pro studenty gymnázia dostatečně chytré a zároveň nedostatečně nudné, to je zapeklité. Tak třeba 3 věci, co mne těší: pohyb, příroda (ve které se rád pohybuji a čerpám z ní energii) a kontakt s lidmi (který se mi stal vlastně i profesí).

2. Co od toho vlastně očekáváte?

No, druhá zapeklitá otázka. Co byste říkala, když odpovím, že nemám žádné speciální očekávání. Zní to podivně?

3. Kdy a proč jste se rozhodl studovat psychologii (kde jste studoval)?

Nejdříve jsem se vydal cestou ekonomie. A když jsem úspěšně dokončil VŠE v Praze, tak jsem pochopil, že u „čísel“ moje místo nebude. Táhl mne to k lidem. Takže mne čekalo dalších 5 let studia jednooborové psychologie na UPOLu (Univerzita Palackého v Olomouci).

4. Co byste doporučil zájemcům o studium psychologie (na co se zaměřit, kde (ne)studovat, co od toho (ne)očekávat...)?

Vytrvat a nevzdat se. A to jak při přijímačkách, tak při samotném studiu. Což jistě platí pro každou VŠ. Zase to očekávání? No, já bych neočekával nic speciálního a spíše bych byl otevřený novým věcem. Vnímavý k tomu, co mne zaujme více a čemu se třeba věnovat hlouběji, neboť jednotlivých směrů psychologie nebo možností práce v této oblasti je mnoho. A bylo by fajn se postupně vyprofilovat.

5. S čím nejzajímavějším jste se během praxe setkal?

Každý klient je v jistém smyslu v něčem zajímavý. Ve své práci se snažím nehodnotit, takže to asi proto neumím ani porovnat, co bylo nejzajímavější. Spíše bych řekl, že samotná práce je pro mne zajímavá.

6. S čím se v praxi setkáváte nejčastěji/ nejčastější problém v dnešní době?

Po době covidové se například zvýšila problematika úzkostí a depresí mezi mladými lidmi. Dobrou zprávou je, že se s tím dá něco dělat. Je lepší, když na to není člověk sám a může to s někým sdílet.

7. Co je nejtěžší na vaší práci/ práci psychologa obecně?

Uchránit si vlastní psychickou pohodu. Pokud mám být druhému užitečný, chci být sám v dobré psychické kondici. To dává logiku, že? Nebo spíše psycho/logiku. :)

8. Jak a kdy se na vás mohou studenti (učitelé) obrátit?

Obecně tehdy, když se cítíte, že Vaše psychická kondice není dobrá, a to dlouhodoběji. Když jste si sami chtěli nějak pomoci, příp. jste se s někým o tom již radili (rodiče, kamarádi nebo učitel, kterému důvěřujete) a nepomohlo to. Je to obdobné, jako když jdu k lékaři .... Bolí mne břicho a dá se to vydržet, tak chvíli počkám. Zkusím sám zauvažovat, čím by to mohlo být. Mohu zkusit změnit stravu. Mohu dostat dobrou radu od mamky nebo tatky. Může to také samo přejít. Ale když to přetrvává, nabízí se navštívit odborníka.

Může se stát, že mne to bolí tak, že to nesnese odkladu. Pak voláme sanitku. U psychicky akutních případů můžete také volat kdykoli krizovou linku, resp. Linku bezpečí (linkabezpeci.cz). Je možno chatovat, telefonovat, a to 24/7, bezplatně a anonymně. Dostane se vám takto okamžitá pomoc nějakého psychologa na „druhé straně drátu“. A jak oslovit mne? Vzhledem k časové vytíženosti je nutné dohodnout si termín formou napsání mailu (lukas.szlaur@NasRodinnyPsycholog.cz). Uvést, že jsem z gymplu, ať Vás umím rozlišit od ostatních klientů, kteří mne oslovují. Ale předpokládám, všechny tyto údaje by měly viset v každé třídě na nástěnce... máte vůbec ještě nástěnky? :)

Tímto moc děkujeme školnímu psychologovi, že našel čas a odpověděl na pár našich zvědavých otázek.

Měli by zavést Guinnessův rekord za nejtěžší překonaný Guinnessův rekord.

autor: anonym

ilustrace: Jana Balcárková

Tohle je má myšlenka:

Pokud by bylo rozhodnuto, který Guinnessův rekord je nejtěžší, pak by se držitel tohoto rekordu stal zároveň držitelem Guinnessova rekordu o nejtěžší Guinnessův rekord překonaný. Tím by se zároveň Guinnessův rekord o nejtěžší překonaný Guinnessův rekord stal nejtěžším rekordem na překonání, vzhledem k tomu, že k jeho splnění by musel být překonán nejtěžší – tedy už druhý nejtěžší – Guinnessův rekord na překonání. Takže nikdo další, kdo by překonal povodní nejtěžší Guinnessův rekord na překonání, by už nezískal Guinnessův rekord za nejtěžší překonaný rekord.

Takže první držitel Guinnessova rekordu o nejtěžší překonaný Guinnessův rekord by se nikdy nezměnil?

Ne. Držitel by se mohl změnit, ovšem pouze za předpokladu, že bude zaveden nový Guinnessův rekord, který bude považován za těžší, než původní nejtěžší Guinnessův rekord. A protože Guinnessův rekord za nejtěžší překonaný Guinnessův rekord byl jen o papírování těžší na splnění než nejtěžší Guinnessův rekord, pak by držitel nového nejtěžšího Guinnessova rekordu zároveň překonal Guinnessův rekord za nejtěžší překonaný Guinnessův rekord.

Tím by se Guinnessův rekord za nejtěžší překonaný Guinnessův rekord stal tím nejvzácnějším a nejprestižnějším Guinnessovým rekordem.

Děkuji za pozornost.

Čarodějka

autor: Alice Burdová
ilustrace: Anna Kaletová

V létě zima, v zimě hyc,
v tom budou čáry, no těpic.

Jaképak čáry, mládenci?
Máte k pesimismu tendenci.
Láska je to, na to vem jed.
Taky o tom slýchám kolik let.

No, že by láska hajcovala,
to by mě i napadlo.
Ale že by se přinášet zimu jala?
No nehraj na nás divadlo.

Rozklepou se kolena,
husí kůži máš,
žádnou chybu to nemá,
pochopit se to snaž.

Má pravdu brachu,
no na mou duši,
přiznávám to beze strachu,
jak se patří a sluší.

Tak to, babo, Anduli vysvětli,
to ona se s námi furt hádá.
Abychom si už lásku nepletli
a ona uznala, že Honzu má ráda.

Proč myslíte, že se jí líbí ten protiva?

To víš babo Jago zlá,
na Honzu se podívá,
a vždycky se červená.

No to se jí nepodivuj,
Honza ten je hot jak plot.
Ale to a láska? No fuj, fuj.
To už spíš já jsem snad skot.

Tak a dost ty ženštino!
Co teda ta láska je?

Láska... je to nejlepší víno.
Pocit, jako když se sto metrů nad zemí vlaje.
Jako když polička padne na hrnec.
Zima, hyc, strach i třas,
silná jako mravenec,
a pevná jako vlas.
Láska to je čarodějka,
mocnější nežli já.
A malý tip, taková poslední znělka.
S láskou v srdci, nejlépe se usíná.

autor: Karin Cienicalová

JEDEN SVĚT

Co to je? Mezinárodní festival dokumentárních filmů o lidských právech, který se bude konat již po několikáté i v Třinci! Program bude zveřejněn na webových stránkách od 5. března a promítání bude probíhat v naší knihovně.

Přijď zhlédnout filmy a pobavit se v diskusích o svých pocitech a myšlenkách.

Budeme se na tebe těšit v dnech od 26. do 28. března! Vstupné je jen symbolické.

DALŠÍ KULTURNÍ AKTIVITY, KTERÉ NEHCETE PROMEŠKAT:

pondělí 29. 1., 26. 2., 25. 3., 29. 4., 27. 5. 2024 / 16.00
Knihovna Třinec / Mklub / zdarma

Chceš si popovídat s cizinci, poznat nové kultury a zahrát si deskovky nad šálkem kávy?
Přijď na Language Coffee, rádi Tě uvidíme!

Více informací na 558 999 130, icm@knihovnatrinec.cz

www.knihovnatrinec.cz

úterý 19. 3. 2024 / 17.00 / Knihovna Třinec / 50 Kč

Knihovna Třinec v roce 2024 žije po naszymu, a tak s velkou radostí uvádí nejnovější díl oblíbené detektivní série Trujkunt.
Beseda s autorem knihy Petrem Sagitariem, křest knihy a autogramiáda.

vstupenky v Infocentru Třinec nebo na www.knihovnatrinec.cz

www.knihovnatrinec.cz